

Σήμερα τιμά η Εκκλησία μας τον Προφήτη Ησαΐα

/ [Βίοι Αγίων](#)

**Ὅς ἄσπορον προεῖδεν υἱομητρίαν,
Πρισθεὶς ἄναρχον εἶδεν υἱοπατρίαν.
Ἡσαΐας δ' ὁρόων μέλλοντ' ἐνάτη χερὶ πρίσθη.**

Ο Προφήτης Ησαΐας, υἱός του Αμώς, γεννήθηκε στα Ιεροσόλυμα περί το 774 π.Χ. Υπήρξε ο πρώτος μεταξύ των τεσσάρων μεγάλων Προφητών, ο λαμπρότερος και μεγαλοφωνότερος από αυτούς. Το όνομα Ησαΐας, εβραϊστί Γιασιαγιάχου, σημαίνει «ο Θεός σώζει».

Κατά αρχαία ραββινική παράδοση, ο πατέρας του ήταν αδελφός του βασιλέως των Ιουδαίων Αμασίου, η δε θυγατέρα του λέγεται ότι είχε νυμφευθεί τον βασιλέα Μαννασή. Οι παραδόσεις αυτές, θρύλοι μάλλον και όχι ιστορικές αλήθειες, υποδηλώνουν πάντως την ευγενή καταγωγή του Ησαΐου. Ο Ησαΐας ήταν έγγαμος και είχε αποκτήσει δύο παιδιά, τα οποία αναφέρονται στις Προφητείες του. Σε αυτά, κατ' εντολήν προφανώς του Θεού, είχαν δοθεί συμβολικά ονόματα. Του μεν πρώτου το όνομα ήταν Ιασούβ και σημαίνει κατά τους εβδομήκοντα «το υπόλοιπο θα επιστρέψει», δηλαδή οι εναπομείναντες στην αιχμαλωσία Ιουδαίοι θα επανέλθουν στην πατρίδα τους. Του δε άλλου το όνομα ήταν Μαχέρ Σχαλάζ Χας Βαζ και σημαίνει «ταχέως σκύλευσον, οξέως προνόμευσον», σε δήλωση της επικείμενης κατά των Ιεροσολύμων επιδρομής των Ασσυρίων και Βαβυλωνίων.

Ο Ησαΐας κλήθηκε στην προφητική διακονία του κατά το 738 π.Χ., τελευταίο έτος της βασιλείας του Οζίου και πρώτο έτος της βασιλείας Ιωάθαμ. Ο ίδιος ιστορεί σε μια συναρπαστική περιγραφή την κλήση του. Ευρισκόμενος στο ιερό είδε τον Κύριο καθήμενο επάνω σε θρόνο υψηλό, ενώ ο ναός ήταν πλημμυρισμένος από υπέρλαμπρο φως της θείας δόξας. Τα εξαπτέρυγα Σεραφίμ, ίσταντο γύρω από το θείο θρόνο προσφωνώντας και αντιφωνώντας το ένα το άλλο, δοξολογώντας τον Θεό και λέγοντας «άγιος, άγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης πάσα η γη της δόξης Αυτού». Μπροστά στο μεγαλειώδες αυτό θέαμα ο Ησαΐας καταλύφθηκε από βαθιά συγκίνηση και δέος, αναλογίστηκε την αναγιότητά του ως ανθρώπου και αναφώνησε ότι, ως άνθρωπος που έχει ακάθαρτα χείλη, αξιώθηκε να δει τον Βασιλέα, Κύριο Σαβαώθ. Μετά την ταπεινή αυτή ομολογία του, ένα από τα Σεραφίμ έλαβε διά της λαβίδος στο χέρι του αναμμένο κάρβουνο από το θυσιαστήριο, στο οποίο καιγόταν ευώδες θυμίαμα, άγγιξε τα χείλη του Ησαΐα και του είπε: «ιδού, αυτό άγγιξε τα χείλη σου και θα αφαιρέσει τις ανομίες σου και θα καθαρίσει τελείως και θα απαλείψει από σένα τις αμαρτίες σου».

Το έργο του Προφήτη Ησαΐα επεκτάθηκε επί της βασιλείας του Ιωάθαμ, Άχαζ, Εζεκίου, ίσως δε και επί Μανασσή, από τον οποίο, όπως λέγεται καταδικάσθηκε σε θάνατο και εκτελέσθηκε με ξύλινο πριόνι, επειδή τον έλεγξε δημοσίως για την ασέβειά του.

Η εποχή κατά την οποία έζησε ο Ησαΐας ήταν πολύ δύσκολη για το Ισραηλιτικό βασίλειο. Οι Εβραίοι της εποχής εκείνης είχαν εκτραπεί σε μια υλόφρονα ζωή, για την ικανοποίηση της οποίας δεν δίσταζαν μπροστά σε καμία αδικία και παρανομία. Οι ιερείς ήταν μέθυσοι, οι ψευδοπροφήτες οργίαζαν, οι άρχοντες ήταν κλέφτες. Οι ψευδοευλαβείς εκείνοι, που νήστευαν και προσέφεραν θυσίες υποκριτικά και ήταν άδικοι και ανελεήμονες, είχαν πληθυνθεί και συνεργούσαν στη διαφθορά.

Μια τέτοια κατάπτωση ήταν επόμενο να οδηγήσει σε ολιγοπιστία, σε απιστία προς τον αληθινό Θεό και σε εκτροπή προς την ειδωλολατρία. Εξαιτίας της αμαρτωλότητας και ασέβειας που κυριαρχούσε, με σκοπό την παιδαγωγία, την επιστροφή του λαού και την υπακοή στον θείο νόμο, ο Θεός επέτρεπε συμφορές και θλίψεις, ιδιαίτερα δε τις καταστρεπτικές επιδρομές ξένων, γειτονικών και μακρινών λαών.

Έτσι το έργο του Προφήτη Ησαΐα, καθ' όλο το διάστημα της δράσεώς του, ήταν να ελέγχει την αμαρτωλότητα και ασέβεια, να καταδικάζει αυστηρότατα την αποστασία και ειδωλολατρία, να προλέγει θλίψεις κατά του αποστάτη λαού και να καλεί σε μετάνοια και επιστροφή προς τον Θεό. Σε περίοδο δε προφανών κινδύνων, επιδρομής εχθρών και δουλείας του λαού, ενθάρρυνε τους αποκαρδιωμένους, αναθέρμαινε την πίστη και υπακοή προς τον Θεό, καλλιεργούσε την ελπίδα της απολυτρώσεως. Αλλά εκείνο το οποίο χαρακτηρίζει εντονότερα τον Ησαΐα είναι κυρίως οι πολυάριθμες και καθαρότατες Χριστολογικές Προφητείες του. Φωτιζόμενος από το Πανάγιο Πνεύμα προανήγγειλε την εκ Παρθένου γέννηση του Λυτρωτού, όπως και το Όνομα Αυτού «Εμμανουήλ», το οποίο σημαίνει «ο Θεός μαζί μας». Γι' αυτό και ονομάσθηκε από τους Πατέρες, «Ευαγγελικός Προφήτης», οι δε Προφητείες του «Καθ' Ησαΐαν Ευαγγέλιον».

Το ιερό λείψανό του μεταφέρθηκε στην Κωνσταντινούπολη, επί αυτοκράτορα Θεοδοσίου Β' (408 - 450 μ.Χ.) και κατατέθηκε στο ναό του Αγίου Μάρτυρα Λαυρεντίου που ήταν πλησίον των Βλαχερνών.

πηγή: saint.gr